DANIEL SYGONIUSZ – LELOWSKI UCZONY, ŻYŁ NA PRZEŁOMIE XVI I XVII WIEKU.

Urodził się w Lelowie, w rodzinie mieszczańskiej ok. 1563 r. Swoją przygodę z nauką rozpoczął właśnie w Lelowie. Następnie kształcił się u Kanoników Grobu Chrystusa w Miechowie.

Jako bardzo dobry uczeń dostał się na Akademię Krakowską, którą rozpoczął w 1583 r., podjął studia prawnicze w Bolonii.

Na Krakowskiej uczelni, uzdolniony Daniel Sygoniusz, pełnił różnego rodzaju funkcje. Należą do nich: wykładowca na wydziale filozoficznym, senior bursy filozoficznej, dziekan wydziału.

Jego karierę naukową wyróżnia to, że aż pięciokrotnie był wybierany na rektora Akademii Krakowskiej.

Dbał o powiększanie zasobów książkowych uczelnianej biblioteki. Pomimo tego, że działał na uczelni w Krakowie nie zapomniał o swojej miejscowości, z której się wywodził.

Angażował się w rozwój, wyposażenie oraz remonty kościołów w Lelowie i Staromieściu.

Poświęcał swój czas i umiejętności dla młodzieży z terenu Lelowa i Staromieścia. Był zaangażowany w popularyzację nauki młodego pokolenia ze swojego regionu, z którego się wywodził. Świadczą o tym liczne fundacje przeznaczone dla studentów Akademii Krakowskiej z terenu Lelowa i Staromieścia.

W związku z tym, że Daniel Sygoniusz wywodzi się z Lelowa a jego całe życie było związane z edukacją w pełni zasługuje na to, by szkoła w Lelowie rozpowszechniała jego działania, popularyzację dążenia do poszerzania wiedzy i nosiła jego imię.

KRÓL KAZIMIERZ III WIELKI

Kazimierz III Wielki odegrał kluczową rolę w dziejach Lelowa:

- przeprowadził relokację miasta, zmieniając jego położenie i umożliwiając rozwój gospodarczy i obrony;
- nadał Lelowowi prawa miejskie (1341 r.) i zezwolił na budowę murów miejskich;
- wzniósł zamek królewski w Lelowie w połowie XIV wieku;
- sprowadził franciszkanów i ufundował klasztor w 1357 roku.

Król Kazimierz III Wielki jest związany z historią Lelowa, ponieważ zapoczątkowana przez niego relokacja Lelowa, była jednym z najważniejszych wydarzeń w historii miasta. Proces ten nie tylko zmienił fizyczne położenie Lelowa, ale również wpłynął na jego rozwój gospodarczy i społeczny. Relokacja była odpowiedzią na liczne problemy, które trapiły miasto w dotychczasowej lokalizacji, takie jak zagrożenia zewnętrzne oraz ograniczenia przestrzenne, które hamowały jego dalszy rozwój. Kazimierz III Wielki, dostrzegając strategiczne położenie Lelowa na ważnym szlaku komunikacyjnym łączącym Kraków ze Śląskiem i Wielkopolską, zdecydował o przeniesieniu miasta na nowe, bardziej obronne miejsce w zakolu rzeki Białki.

Wybór tego władcy na patrona Zespołu Szkolno Przedszkolnego w Lelowie jest świadomy i uzasadniany jego wyjątkową rolą w historii Polski, a także wartościami, które szkoła chce przekazywać uczniom:
- szacunek do wiedzy i edukacji – Kazimierz III Wielki ufundował Akademię Krakowską w 1364 r., pierwszą wyższą uczelnię w Polsce, podkreślając znaczenie nauki dla rozwoju państwa;
- sprawiedliwość i odpowiedzialność – mądre zarządzanie, reformy prawa i troskę o dobro wspólne;
- rozwój i nowoczesność – powiedzenie „zastał Polskę drewnianą, a zostawił murowaną” jest często przywoływane jako symbol postępu i pracowitości;
- „panowanie wykorzystanych szans” - był jedynym monarchą, którego polska tradycja nazywa „Wielkim”.

KSIĄDZ ZYGMUNT ZABORSKI

Urodzony i wychowany
w diecezji kieleckiej – w Lelowie –
był jego piewcą, monografistą,
miłośnikiem. Niestrudzony badacz
regionu, autor wielu książek,
rysownik, podróżnik, fotograf,
gorliwy kapłan, który musiał
pokonać przeciwności chłopskiego
losu i biednego trudnego
dzieciństwa w Lelowie.
Dożył pięknego wieku 103 lat, zmarł
26 lipca 2013 r. w Domu Księży
Seniorów w Częstochowie.

Lelów był dla księdza Zaborskiego miejscem najważniejszym.
Dla miłośników Lelowa, badaczy historii tej miejscowości i regionalistów, ks. dr Zaborski jest ogromną inspiracją, a jego życie i twórczość – wezwaniem do działań, badań i troski o ziemię rodzinną.
Ks. dr Zygmunt Zaborski urodził się w 1911 r. w Lelowie.
Po ukończeniu szkoły powszechnej w rodzinnej miejscowości uczęszczał do Gimnazjum im. Romualda Traugutta w Częstochowie. Naukę kontynuował – jako kleryk – w Częstochowskim Seminarium Duchownym z siedzibą w Krakowie. Był także studentem Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Pisarską przygodę rozpoczął ambitnie. Przedsięwzięcie było dużym i wymagającym wyzwaniem, a z czasem stało się dziełem życia księdza. Ks. Zaborski zebrał go w obszerną monografię pt. „Z dziejów parafii Lelów i Staromieście”, która jednocześnie stała się podstawą do przeprowadzenia przewodu doktorskiego w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie w 1996 r. Życie i działalność ks. Zaborskiego zostały docenione przez zarząd LTH-K im. Walentego Zwierkowskiego, który za wybitne zasługi dla Ziemi Lelowskiej przyznał mu w 2006 r. złoty medal im. Walentego Zwierkowskiego. Z kolei 13 lutego 2010 r. Rada Gminy Lelów, przyznała mu tytuł Honorowego Obywatela Lelowa.